

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi március hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. évi október hó 18. napján kihirdetett 5.B.168/2006/18. számú **ítéletét megváltoztatja**, a szabadságvesztés tartamát I.r. vádlott és II.r. vádlottak esetében egyaránt 1 év 6 hónapra /egy/ év 6 /hat/ hónapra, III.r. vádlott esetében 2 /kettő/ évre, V.r. vádlott esetében 1 /egy/ év 10 /tíz/ hónapra **mérsékeli**.

A közügyektől eltiltást mind a négy vádlott vonatkozásában mellőzi.

Az I.r., II.r., III.r. és V.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtását egyaránt 4 /négy/ évi próbaidőre **felfüggeszti**.

I.r. vádlott esetében a lefoglalt 4.550.000.- /Négymillió-ötszázötvenezer/ Ft-ra rendeli el a vagyonekbezárt.

II.r. vádlott vonatkozásában megszünteti a 295.000.-/Kettőszázkilencvenötezer/ Ft lefoglalását, melyet a vele szemben alkalmazott vagyonekbezárt kell fordítani.

V.r. vádlottal szemben 24.250.000.- /Huszonnégymillió-kettőszázövenezer/ Ft erejéig vagyonekbezárt rendel el.

A jövőben felmerülő bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2006. október 18. napján kelt 5.B.168/2006/18. szám alatti ítéletével 5 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. A IV.r. vádlott terhére

bejelentett ügyészi fellebbezést a Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában visszavonta, így rá nézve az ítélet jogerőre emelkedett, ezért e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében és 1 rb jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében. II.r. vádlott bűnösségét 1 rb folytatólagosan, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében és 1 rb bűnsegédként, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében állapította meg. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb felbujtóként, folytatólagosan, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében és 1 rb bűnsegédként, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében. V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntetében. Ezért - halmazati büntetésül - I.r. és II.r. vádlottat 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat 2 év 6 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra, míg V.r. vádlottat 2 év 4 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés tartamába I.r., II.r., III.r. vádlottak vonatkozásában beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. I.r. vádlottal szemben 4.550.000 Ft, II.r. vádlottal szemben 2.520.000 Ft, III.r. vádlottal szemben 2.520.000 Ft vagyonekhozást rendelt el. Az eljárás során I.r. vádlottól lefoglalt és a megyei bíróság letéti számlájára befizetett 4.550.000 Ft, valamint a II.r. vádlottól lefoglalt és szintén a letéti számlára befizetett 295.000 Ft-ról akként rendelkezett, hogy azt a vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonekhozásra kell fordítani. I.r. vádlott vonatkozásában elrendelt zár alá vételt feloldotta, míg II.r. és III.r. vádlottak esetében a szintén zár alá vett ingó és ingatlan vagyontárgyak zár alá vételét a vagyonekhozás biztosítására fenntartotta. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész, I.r., II.r., III.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában a váddal egyező minősítés megállapítása, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása, I.r. vádlott esetében pénzmellékbüntetés alkalmazása, V.r. vádlott vonatkozásában vagyonekhozás kimondása, I.r. vádlott vonatkozásában a tőle lefoglalt 4.550.000 Ft lefoglalásának megszüntetése és a **sértett gyár** Kft. sértett részére történő kiadása, valamennyi vádlott vonatkozásában a zár alá vétel fenntartása, továbbá IV.r. vádlott tekintetében a bűnösségének megállapítása, vele szemben büntetés, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében, II.r. és III.r. vádlott enyhítésért, védője eltérő minősítés és enyhítés érdekében, V.r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában IV.r. vádlott vonatkozásában az ügyész által bejelentett fellebbezést visszavonta, egyebekben az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Nem vitatta a cselekményék minősítését, maga is egyetértett a sértetteket illetően az első fokú bíróság okfejtésével. Nem osztotta a megyei főügyészség azon indítványát sem, amely arra irányult, hogy az I.r. vádlottól lefoglalt készpénzt a **sértett gyár** Kft. részére adja ki a bíróság. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a kft. polgári jogi

igényt nem terjesztett elő, így a 4.550.000 Ft-ra nézve a vagyonekbevétele elrendelése indokolt. Az ügyészi fellebbezést további részében fenntartotta azzal, hogy mind a négy vádlott vonatkozásában pénzmellékbüntetés kiszabására tett indítványt. V.r. vádlott esetében a vagyonekbevétele 24.250.000 Ft-ra kérte elrendelni.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezési főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta. I. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta, nem támadva sem a tényállást sem a cselekmények minősítését. Mindemellett szükségesnek tartotta rávilágítani azokra a gazdasági életben bekövetkezett változásokra, amelyek mellett az egységes gyakorlat szerint alkalmazott, az elkövetési érték alapjául szolgáló kiskereskedelmi ár alapulvétele komoly aggályokat vethet fel a büntető eljárások kapcsán. Jelen esetben is megfigyelhető volt, hogy a sértettek nem működtek együtt megfelelő mértékben a hatósággal, s nyilván a fenti okokra vezethető vissza az is, hogy polgárjogi igényt sem érvényesítettek. Ezek a körülmények a büntetés kiszabása során sem hagyhatók figyelmen kívül. A cselekmények minősítésével kapcsolatosan a védő arra hivatkozott, hogy a vádlottak tudattartamát, az elgondolás egységességét, az akarat elhatározást és a kivitelezés módját, körülményeit illetően az első hat cselekményhez igen szorosan kapcsolódik a hetedik cselekmény is. Ennek a körülmények a halmazati büntetés esetén is megfelelően érvényesülnie kellene. Harmadsorban a védő utalt az ítéletben érzékelhető belső aránytalanságra is. Álláspontja szerint ugyanis, mint ahogy arra az első fokú bíróság is hivatkozott, a tényállás túlnyomórészt I. r. vádlott részletes, magára és társaira nézve is terhelő vallomásán alapszik. Mindezt a körülményt a megyei bíróság védenca esetében az enyhítő körülmények közt is első helyen és nyomatékosan hívta fel. Ezzel ellentétben mindezt I. r. és II. r. vádlott büntetése nem tükrözi.

Utolsó sorban a védő azokat a további enyhítő körülményeket sorolta fel, amelyek a büntetés enyhítését és végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését indokolják. A vádlott személyiségét, amelyet jellemez, hogy a cselekmény elkövetése előtt és azóta is büntetlen előéletű, előzetes letartóztatásból történt szabadulását követően azonnal elhelyezkedett, azóta is felelős munkát végez, alapvetően becsületes jellemét igazolja az a tény is, hogy a „sikertelen” házkutatást követően, maga mutatta meg a nyomozóknak és adta elő a bűncselekményből származó pénzt, amelyet megbánásból, szorongásból el sem mert költeni. A cselekmények zömében bűnszegény, közel hét év óta áll a büntetőeljárás hatálya és súlya alatt, súlyos betegséggel küzdő feleségéről és nagykorú, de még eltartásra, támogatásra szoruló gyermekeiről gondoskodik.

Amennyiben a büntetés ilyen mérvű mérséklésére az ítéletábrla nem látna lehetőséget, úgy a védő másodlagosan akár kétszeres enyhítést és a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kimondását kérte.

II. r. vádlott védője lényegében az I. r. vádlott védője által az elkövetési értékkel kapcsolatban kifejtett azonos álláspontra helyezkedett. Maga is úgy vélte, hogy az adott gazdasági helyzet miatt az eltulajdonított termékek valós értékének megállapítása szinte lehetetlen, a kiskereskedelmi ár meghatározása az ilyen termékek esetében tetszőleges, a beszerzési forrásból adódóan lényeges eltéréseket mutathat. A cselekmények minősítésével kapcsolatosan a védő már nem osztotta védőtársa álláspontját, e körben kifejtette, hogy az ítélet megalapozatlan, mivel a **Kft1.** vezetőinek nyilatkozata mögött - szállítás esetén mikor

száll át az áru tulajdonjoga - leellenőrizhető adatok a bíróság számára nem álltak rendelkezésre. Így elsősorban 1 rb folytatólagos cselekmény megállapítását, másodsorban az első fokon feltárt enyhítő körülményeken túl az első fokú ítélet kihirdetése óta is eltelt jelentős időmúlásra, védence feddhetetlen magatartására figyelemmel a büntetés enyhítését és próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

III. r. vádlott védője az értékmeghatározással kapcsolatos aggályokat illetően csatlakozott védőtársaihoz. Egyebekben az enyhítésre irányuló fellebbezés indokaként előadta, hogy védence 5 hónapot töltött előzetes letartóztatásban, ez már önmagában is kellő visszatartó erővel bír, amelyet igazol, hogy azóta sem került összetűzésbe a törvénnyel, rendszeres munkát végez, feleségével családot terveznek, így a jelentős időmúlás mellett jelenleg már nem vezetne eredményre a büntetés végrehajtása. Amennyiben az ítélőtábla a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére nem lát lehetőséget, úgy a büntetés jelentős mérséklését kérte.

V.r. vádlott védője a felmentésre irányuló elsődleges fellebbezést, a mérlegelést nem támadva fenntartotta. Álláspontja szerint egyetlen bizonyítékra, III.r. vádlott vallomására V. r. vonatkozásában tényállást alapítani nem lehet, ezért indokolt a vádlott felmentése. Másodlagos kérelme kapcsán, mely a bejelentett fellebbezéssel azonosan enyhítésre irányult védőtársaival azonosan az alanyi oldalon felsorakoztatható enyhítő körülményeket nevezte meg. Így hivatkozott védence büntetlen előéletére, a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszú idő alatt is rendezett életvitelére, melynek keretében rendszeres munkát végez, élettársával - aki második gyermeküket várja- egy gyermek eltartásáról gondoskodik. Ezek a körülmények és a belső arányosság követelményei is a büntetés enyhítését, próbaidőre történő felfüggesztését indokolják.

I. r. vádlott a nyilvános ülésen csatlakozott védőjéhez, emellett elmondta, hogy havi nettó 200.000 Ft-ot keres, a **Kft2** Kft-nél nemzetközi gépkocsivezetőként dolgozik, gyermekei dolgoznak, emellett tanulnak, a család havi összjövedelme 250.000 Ft, melyet havonta 100.000 Ft kölcsöntörlesztés terhel. Családtagjai körében az elmúlt években tragédia és rendszeres ápolással, gondozással járó súlyos megbetegedés is bekövetkezett, amely anyagilag és egyéb módon is további kötelezettségeket rótt rá, ezért vagyoni viszonyaiban sem történt változás az első fokú ítélet meghozatala óta.

II. r. vádlott ugyancsak csatlakozott védőjéhez. Kérdésre elmondta, hogy a **Kft3** Kft- nél dolgozik 2007- óta, havi jövedelme 120-130.000 Ft. Személyi kölcsönt vett fel, melynek jelenlegi megemelkedett törlesztő részlete havi 100.000 Ft fölé emelkedett., így lényegében az élettársa 110.000 Ft-os jövedelméből élnek.

III. r. vádlott szintén csatlakozott védőjéhez, megbánásának adott hangot, kérve a büntetés felfüggesztését, amely mellett az eljárás miatt elhalasztott családalapításra is lehetőség nyílna.

V. r. vádlott bűncselekmény hiányában felmentését kérte. Személyi körülményeivel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy 4 éves gyermeke liszt-érzékeny, élettársa 2 hónapos

terhes a második gyermekkel. Benzinkúton dolgozik, melynek keretében pénzkezeléssel is foglalkozik, munkájával kapcsolatosan kifogás nem merült fel. Havi jövedelme 87.000 Ft, élettársa egy ipari parkban adminisztrátor 100.000 Ft-os jövedelemmel. Autó és lakás hitelük van, melyre havonta 33.000 illetve 38-50.000 Ft törlesztést fizetnek.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben lefolytatta a bizonyítási eljárást. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapításához szükségeltetett. Nem kifogásolható e körben az az eljárása sem, amelyet az elkövetési érték megállapítása érdekében folytatott. Olyan cégektől, forgalmazóktól kért be az eltulajdonított tárgyak kiskereskedelmi értékére nézve adatokat, amelyekhez - a védelem által is elismerten egyéb objektív adatok hiányában - az esetleges eljáró szakértő is fordulhatott volna. A beszerzett adatok közül az első fokú bíróság a vádlottakra nézve legkedvezőbb értékeket vette alapul, így e tekintetben is megfelelően járt el. Mindez nem jelenti azt, hogy a védelmi hivatkozások ezzel kapcsolatban minden alapot nélkülöznek, de a jelenlegi, az adott bíróság eljárását meghatározó szabályozás keretein mindenképpen túlmutatnak. Az első fokú bíróság az egyéb bizonyítékok értékelése, mérlegelése kapcsán is törvényes tevékenységet folytatott, az mindenben megfelel a logika szabályainak, s részletes indokát adta annak is, hogy az adott tényállás miért és mely bizonyítékokon alapszik. V. r. vádlott esetében III. r. vádlott terhelő vallomásaival kapcsolatosan nem merültek fel olyan aggályok, amelyek a vallomás megkérdőjelezésére, ezáltal elvetésére és ekként egyéb bizonyíték hiányában V. r. vádlott felmentésére okot adnának. Ugyanígy nincs ok megkérdőjelezni a **Kft1** Kft. vezetőjének azon nyilatkozatát sem, hogy a **sértett gyár** Kft-vel kötött szerződés értelmében a bűncselekmény elkövetésének idején a 7. esetben az előbbi társaság volt a sértett. A kérdés tisztázását az alapeljárásban kifejtett védelmi kifogások kapcsán rendelte el a bíróság, egyértelműen az elkövetés időszakában hatályos szerződési kitételekre vonatkozóan, így nincs ok, alap kétségbe vonni az adott cég vezetőjének erre vonatkozóan tett nyilatkozatát.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállás tehát mindenben a beszerezett bizonyítékokon alapszik, nem szenved a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibákban, hiányosságokban sem.

A személyi részt kell csupán a másodfokú nyilvános ülésen a Be. 361.§ /2/ bekezdés b/ pontja szerinti meghallgatás eredményeként az alábbiakkal kiegészíteni:

I. r. vádlott 2007.október 24-e óta a **Kft2** Kft alkalmazásában nemzetközi gépkocsivezetőként dolgozik. Nagykorú gyermekei felsőfokú tanulmányokat folytatnak, melyhez a vádlott havi nettó 200.000 Ft-os jövedelméből hozzájárul.

II. r. vádlott 2007-től a **Kft3** Kft- nél dolgozik, havi nettó jövedelme 120-130.000 Ft, melyet havi 100.000 Ft körüli kölcsöntörlesztés terhel. Élettársa havi 110.000 Ft-ot keres.

V. r. vádlottl kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik, élettársa a második gyermekükkel terhes. A vádlott havi nettó keresete 87.000 Ft, élettársa 100.000 Ft-ot keres havonta, mely összegből 33.000 Ft-ot autó, 38-45.000 Ft-ot lakáshitel törlesztésre költenek.

Ezzel a kiegészítéssel az első fokú bíróság ítélete teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetés a megyei bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése, rendbelisége és az ehhez fűzött jogi indokolás is. Itt utal az ítélet tábla arra is, hogy II. r. vádlott védőjének érvelése mellett az ekként 1 rb folytatólagos cselekmény egyel súlyosabban minősülne / Btk. 317.§ /7/ bekezdés b/ pont/, ezáltal a büntetési tétel alsó határa a 2 évről 5 évre emelkedne, a büntetés enyhítésére semmiképp nem adna alapot.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta s annak idején, az elkövetéstől az elbírálásig eltelt közel 4 év időmúlásra is figyelemmel arányos, megfelelő büntetést szabott ki a vádlottakkal szemben. Szintén nem a vádlottaknak felróható okból a másodfokú ítélet meghozataláig is igen jelentős idő telt el. Ez alatt a vádlottak az eljárás hatálya alatt állás miatti hátrányok mellett is olyan életvitelt folytattak, amely azt látszik igazolni, hogy a terhükre bejelentett, a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezéssel ellentétben büntetésük enyhítése indokolt.

Ezért az ítélet tábla a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta, I.r., II.r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a Btk. 87.§ /2/ bekezdés c/ pontjának alkalmazásával - a belső arányosság követelményeit is szem előtt tartva - a fellebbezéssel érintett vádlottak börtönbüntetésének tartamát mérsékelte.

A vádlottak életvitelében bekövetkezett pozitív változásokra figyelemmel az ítélet tábla úgy látta, hogy több mint hat évvel a bűncselekmény elkövetése után, ma már a speciális prevenció céljait jobban szolgálja mind a négy vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés hosszabb próbaidőre történő felfüggesztése, amely az adott körülmények miatt a generális prevenció célokat sem sérti, ezért a vádlottak büntetését a Btk. 89.§ /1/-/3/ bekezdése alapján egyaránt 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Ezzel törvényi alapját vesztette valamennyiük esetében az első fokon alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért azt az ítélet tábla mind a négy vádlott vonatkozásában mellőzte.

Nem látott alapot a fellebbezési főügyészség indítványa szerint pénzmellékbüntetés kiszabására sem, a vádlottak vagyoni, jövedelmi viszonyai ugyanis az ítélet tábla megítélése szerint nem felelnek meg a Btk. 64.§ /1/ bekezdésében írt törvényi feltételeknek.

Az irányadó tényállás szerint a I. r. vádlottól lefoglalt készpénz a jelen eljárásban elbíralt bűncselekmények elkövetéséből származott. Ekként az első fokú bíróság által egyébként helyesen alkalmazott vagyonelkobzást erre a pénzre nézve kell elrendelni. Ennyiben pontosításra szorult az adott rendelkezés, míg II. r. vádlott vonatkozásában ki kellett

egészíteni azzal, hogy a tőle lefoglalt 295.000 Ft-ot a Be.155.§ /1/ és /2/ bekezdése szerinti lefoglalás megszüntetést követően kell a vele szemben elrendelt vagyonekhozásra fordítani.

A Btk.77/B.§./1/ bekezdés a/ pontja értelmében vagyonekhozást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ebből következően a vagyonekhozás nem csak I., II., és III. r. vádlottak szemben indokolt, hanem az orgazdaként fellépő, az eltulajdonított készülékeket megvásároló V. r. vádlottra nézve is, mégpedig a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a 24.250.000 Ft-nyi különbözetre.

Törvényi alap hiányában nincs helye a jövőben felmerülő bűnügyi költség viselésére nézve rendelkezés meghozatalának ezért azt az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletéből mellőzte.

Egyebekben a megyei bíróság ítéletének további rendelkezései valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2009. március 17. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára
a tanács tagja, előadó

Dr.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006.október 18. napján kihirdetett 5.B.168/2006/18.szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r., III.r. és V.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2009. március 17. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: